

Hvorfor skal vi lege gemmeleg? Vi er vel mennesker, der er i stand til at læse indenad og tænke os om, og det bliver ikke mere farligt af, at disse mennesker kommer og siger, at sådan her synes vi, for hvis vi er uenige – og sådan vil det jo være under alle omstændigheder på forhånd – vil vi kunne sige: Vi er uenige, ligesom vi altså har erklæret os uenige i en række af Nordskov Nielsen-udvalgets konklusioner, selv om de har sagt, at her kommer vi med konklusionen. Så siger vi: Nu har vi tænkt os godt om. Vi har været det her forløb grundigt igennem. Vi er ikke enige på de og de punkter, og det kan vi vel godt gøre, så jeg vil meget gerne tage den del af debatten op igen.

Jeg kan ikke helt overskue konsekvenserne af, hvad det så kommer til at betyde for de øvrige dele, men som sagt: Hvis vi skal fastholde tilliden til Folketinget og til befolkningen – og det synes jeg ville være klædeligt – vil jeg meget gerne give støtte til det dér også, så lad det være en invitation til videre god samtale. Det har været en af de gange herinde, hvor Folketinget faktisk er i samtale med hinanden, og det var jo det, der var meningen med os, så lad os blive ved det.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Først vil jeg selvfølgelig gerne kvittere for en positiv modtagelse af en idé til det videre arbejde.

Vi har ikke så god tid i første omgang ved en førstebehandling, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, hvorfor vi har ønsket at kigge lidt på dette med konklusionerne. Det er selvfølgelig knyttet til diskussionen om åbne eller lukkede døre.

Hvis vi skal ind og overveje, hvad vi gerne har villet, har vi taget et andet udgangspunkt, nemlig de lukkede døre, som Nordskov Nielsen-udvalget har lagt op til. Men hvis vi skal ind og overveje åbne døre, skal man jo se på den ulempe, der er ved åbne døre, og det er, at der kommer en hel masse deldomme i pressen undervejs. De er lettere at leve med for dem, der har været hele sagen igennem, hvis vi får en kompetent konklusion til sidst, og det er det, der har været vores meget afgørende del af argumentationen for lukkede døre, nemlig at vi gerne har villet have konklusionen samlet. Hvis vi ikke kan få det på den ene måde, kan vi prøve at overveje den anden måde, og det er det,

der er vores bidrag til at løse op for det kompleks.

Bjørn Elmquist (RV):

Det er et vigtigt lovforslag, vi har foran os. Vi har gennem de seneste 15 år vel efterhånden set en række sager, hvor vi har måttet finde frem til efter – jeg havde nær sagt de forhåndenværende søms princip, men det er jo ikke helt rigtigt – retsplejelovens § 21 om kommissionsdomstole og § 21 a om undersøgelsesretter, hvordan vi så skulle gribe svært håndterlige sager an. Nogle vil kalde det skandalesager, men i hvert fald problemer i forbindelse med den offentlige forvaltning, politikeres medvirken og jo også i visse tilfælde et samvirke med private virksomheder.

Vi er fra Det Radikale Venstres side meget tilfredse med, at vi nu nærmer os afslutningsfasen, hvor vi forhåbentlig ender med at have en række modeller for sådanne undersøgelser liggende færdig i skuffen så at sige, så en regering eller et folketingsflertal kan trække skuffen ud og så finde ud af, at her har vi den og den model hjemlet, og derfor tager vi den op.

Jeg synes også, at arbejdet hidtil er skredet mere end planmæssigt frem. Vi har, synes jeg, arbejdet grundigt. Vi har haft en høring, som der har været talt om, og vi har lavet en beretning, som bestemt har kunnet identificere vores enighed på en række punkter og også fastslå, hvor der endnu manglede at blive gjort en indsats.

Jeg vil komme med ganske korte meldinger fra den radikale folketingsgruppe til de emner, som har været nævnt af flere af ordførerne, og som jo er de centrale.

Vi ser gerne, at det både er regering og Folketing, der kan nedsætte en undersøgelseskommission. Vi vil gerne have dommerne med. De skal ikke være med i alle situationer, men de skal kunne medinddrages. Vi læser ikke den henvendelse, der i sin tid kom fra højesteretspræsidenten, som en generel advarsel imod, at dommere overhovedet inddrages på disse områder, men imod, at det fandt sted på det foreliggende lovgrundlag med de foreliggende hjemler. Det var sådan, vi opfattede den advarsel eller anmodning eller tilkendegivelse, hvad vi skal kalde det, der kom i sin tid.

For så vidt angår spørgsmålet om åbenhed eller lukkethed, vil jeg godt erindre om, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen for godt og vel et års tid siden: at man kan have en lang